

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/125/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714202814
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2018:2714202814.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci
žalobcu: Advokátska kancelária JUDr. Pavol Kollár, s.r.o., Lehotského 4, Bratislava, IČO:
36 757 276 proti žalovanej: G. A., G. O., J., M.A., nar. XX.X.XXXX,
H. XX, R. , o návrhu na zaplatenie sumy 922,36 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 583 eur s úrokom z omeškania 5,25 % ročne z dlžnej sumy 583 eur od 4.4.2014 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania 24 %.
- IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.
- V. Súd zamietá návrh žalovanej na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 7C/263/2012.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal uložiť povinnosť žalovanej zaplatiť mu sumu 922,36 eur s úrokom z omeškania 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 4.4.2014 do zaplatenia z titulu neuhradených trov právneho zastúpenia. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že na základe zmluvy o poskytnutí právnych služieb poskytol žalovanej právne služby v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 7C/263/2012. Odvoláva sa na predmetnú zmluvu, v ktorej sa žalovaná zaviazala zaplatiť mu odmenu 453,14 eur za jeden úkon právnej služby, paušálnu náhradu 8,04 eur a DPH. Žalovaná s ním zmluvný vzťah ukončila, preto jej žalobca poslal vyúčtovaciu faktúru č. 40/2014 z 27.3.2014 (splatná 3.4.2014) na sumu 922,36 eur, ktorú žalovaná neuhradila.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor. Odpor odôvodnila tým, že podanie žalobcu bolo nekvalifikované, oneskorene podané na súd 21.3.2014. Odvolávajúc sa na § 3 a § 39 OZ považuje zmluvu z 8.1.2014 za rozpornú s dobrými mravmi.

3. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 24Co/42/2018-161 zo dňa 01.08.2018 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Súd ďalej postupoval v intenciách krajského súdu súcviazaný jeho názorom, doplnil dokazovanie ďalšími vyjadreniami strán sporu.

4. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, riadne sa ospravedlnila, nežiadala odročiť termín pojednávania. Podala návrh na prerušenie konania v zmysle § 164 CSP a pre prípad nevyhovenia jej návrhu sa zároveň vyjadrila aj k veci.

5. Súd vykonal dokazovanie pripojeným spisom OS Bratislava V sp. zn.: 7C/479/2014 a sp. zn.: 7C/263/2012, zmluvou o poskytnutí právnych služieb zo dňa 8.1.2014, zápisnicou OS Bratislava V sp. zn. 7C/263/2012 zo dňa 27.3.2014, faktúrou č. 40/2014 na sumu 922,36 eur, e-mail žalobcu zasielaný žalovanej dňa 28.3.2014 a dňa 9.4.2014, písomnými vyjadreniami strán sporu, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Z obsahu pripojeného spisu OS Bratislava V, sp. zn. 7C/263/2012 mal súd preukázané, že žalovanú v konaní o vyporiadaní BSM zastupoval žalobca na základe zmluvy o poskytnutí právnych služieb zo dňa 08.01.2014. Dňa 11.12.2013 bola na súd doručená výpoveď plnomocenstva pôvodného zástupcu žalovanej, L. Č.. Zároveň žalovaná doručila ospravedlnenie z pojednávania, súhlas konať bez nej a bolo súdu predložené plnomocenstvo zo dňa 02.12.2013 pre advokáta E. J. F., Z. Č. X, L..

7. Žalobca ako advokátska kancelária uzatvoril s žalovanou dňa 08.01.2014 zmluvu o poskytnutí právnych služieb, ktorou bol žalobca splnomocnený zastupovať žalovanú na „všetky“ právne úkony súvisiace s konaním na OS Bratislava V, sp. zn. 7C/263/2012 vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva žalovanej s jej bývalým manželom. Z obsahu zmluvy súdu vyplýva, že zmluvné strany si dohodli, že pokyny týkajúce sa poskytovania právnych služieb môže žalobcovi dávať výlučne žalovaná. V čl. III. zmluvy sa žalovaná zaviazala, že poskytne potrebnú súčinnosť okrem iného aj na to, že na vyžiadanie poskytne potrebné doklady a informácie týkajúce sa právnych služieb.

8. V čl. IV. zmluvy je uvedené, že sa zmluvnými stranami „dohodla“ odmena za poskytnutie právnych služieb vo výške 453,14 eur za jeden úkon právnej služby + paušálnu náhradu 8,04 eur + DPH. Výška dohodnutej odmeny je stotožnená z tarifnou odmenou odvolávajúc sa na hodnotu veci 29.233,87 eur podľa § 10 a nasl. vyhl. č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. Takto to dodatočne vysvetlil žalobca na pojednávaní dňa 13.11.2018. Zmluvné strany sa v tomto článku v druhej vete dohodli, že v prípade zvýšenia hodnoty veci a v prípade úspechu žalovanej žalovaná zaplatí a doplatí tarifnú odmenu.

9. Z obsahu pripojeného spisu Bratislava V, sp. zn. 7C/263/2012 mal súd ďalej preukázané, že žalobca bol prítomný na pojednávaní dňa 14.01.2014, ktoré nebolo otvorené z dôvodu, že strany sporu prejavili ochotu o mimosúdnu dohodu. Bol zároveň vytyčený nový termín na 27.3.2014. Dňa 21.3.2014 doručil žalobca na súd návrh označený ako „návrh na doplnenie dokazovania a rozšírenie návrhu o náhradu škody“. Z obsahu podania bolo zrejmé, že advokát žalovanej rozšíril žalobu o zaplatenie sumy 15.300 eur titulom náhrady škody a v rámci vyporiadania BSM žiadal pre žalovanú vyplatiť sumy: 300 eur ako polovicu hodnoty auta, 5.275 eur polovicu hodnoty zariadenia bytu, sumu 35.608,87 eur ako náhrady za splátky úveru a polovicu peňažných úspor. Sumu 15.300 eur žiadali odvolávajúc sa na trestný rozkaz OS Bratislava V sp. zn. 6T 32/2013. Z obsahu trestného rozkazu OS Bratislava č. k. 6T/32/2013 zo dňa 21.4.2013 (právoplatný 20.8.2013) mal súd preukázané, že obvineným bol manžel žalovanej, žalovaná ako poškodená bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. V rámci predmetného trestného rozkazu nebol manžel žalovanej zaviazaný na zaplatenie jej náhrady škody vo výške 15.300 eur.

10. Z obsahu zápisnice OS Bratislava V sp. zn. 7C 263/2012 zo dňa 27.3.2014 súd zistil, že žalobca bol prítomný na pojednávaní ospravedlniac neúčast' žalovanej. V zápisnici je uvedené, že „súd poučil PZN (t.j. právneho zástupcu žalobcu), že vo veci je potrebné podať riadny návrh , ktorý by bol vykonateľný, preto musí podrobne špecifikovať všetky položky BSM aj s rokom nadobudnutia do vlastníctva s nadobúdacou hodnotu, tiež hodnotou ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoďte.“ Prítomné strany sporu opäť prejavili ochotu mimosúdne sa dohodnúť. Následne dňa 28.4.2014 bolo doručené na súd odvolanie plnomocenstva pre žalobcu.

11. Žalobca vystavil žalovanej dňa 27.3.2014 faktúru č. 40/2014 (splatná 3.4.2014) na sumu 922,36 eur. Vo faktúre boli špecifikované úkony i dôvod vyúčtovania. Presne bolo vymedzené, že účtovanie sa realizuje na základe zmluvy o poskytnutí právnych služieb vo veci vyporiadania BSM (OS BA V, sp. zn. 7C/263/2012), úkon z 21.3.2014 - písomné podanie na súd (rozšírenie návrhu) 453,14 eur + režijný poplatok 8,04 eur, úkon z 27.3.2014 - účasť na pojednávaní v sume 453,14 eur + režijný poplatok 8,04

eur. Žalobca preukázal súdu e mailom zo dňa 28.3.2014, že posielal predmetnú faktúru č. 40/2014 žalovanej na e mailovú adresu: M. a@b.c Z obsahu spisu súd zistil, že predmetnú e mailovú adresu použila žalovaná aj pri e mailovej komunikácii súdu, kedy doručila svoje ospravedlnenie 11.11.2018.

12. Z obsahu e mailovej komunikácie medzi stranami sporu súd zistil, že žalobca e mailom z 28.3.2014 oznamoval žalovanej ako mandantke, že má problém s dokazovaním a žiadal ju o osobné stretnutie poukážuc na fakt, že môže spracovať a využiť len informácie, ktoré mu odovzdá a sú preukázané. Dňa 9.4.2014 žalobca vyzýval žalovanú na doplnenie informácií za účelom dokazovania.

13. Žalobca k odporu žalovanej uviedol, že nárok riade preukázal a žiadal jeho žalobe vyhovieť. Poukázal na skutočnosť, že v mene žalovanej s ním komunikoval výhradne jej otec (L. Č.), ktorý bol aj osobne prítomný na pojednávaniach, na ktorých zastupoval žalobca ako advokát žalovanú. Žalobca zaslal žalovanej e mailom návrh zmluvy o poskytnutí právnych služieb (adresu mali z jej vizitky) a tá voči zmluve ani zmluvnej odmene nemala výhrady. Žalovaná zmluvu aj podpísala. Z tohto dôvodu považuje podpísanie zmluvy žalovanou za slobodný, vážny, určitý a zrozumiteľný právny úkon. Má za to, že žalovaná ako prodekanka Obchodnej fakulty Ekonomickej univerzity určite vedela, aký úkon robí. Podľa tvrdenia žalobcu bola komunikácia s žalovanou problematická už od uzatvorenia zmluvy, žalovaná s ním nekomunikovala, nereagovala na jeho telefonáty ani e mails, čo aj sťažovalo jeho prácu. Žalovaná si prostredníctvom inštrukcií svojho otca L. Č. uplatnila v konaní o vyporiadanie BSM majetok, ktorý nevedela nijakým spôsobom špecifikovať, zdokladovať. Z týchto dôvodov žalobca bol nútený vyhotoviť písomné podanie na súd len podľa neúplných informácií. Žalobca má za preukázané, že poskytol žalovanej dva úkony právnej pomoci: písomné podanie na súd 21.3.2014 a účasť na pojednávaní 27.3.2014.

14. Dňa 4.11.2017 sa dostavil na pojednávanie v tejto veci vedenej na tunajšom súde OS Skalica zástupca žalovanej (jej otec L. Č., ktorý žalovanú v tom čase ešte zastupoval) so žiadosťou o neotvorenie pojednávania a o jeho odročenie z dôvodu jeho zlého zdravotného stavu predloženého súdu listinnými dôkazmi. Tvrdil, že je extrémne slabý, nie je schopný plno hodnotne obhajovať svoju dcéru. Zástupca uviedol, že jeho dcéra vie vždy o termíne pojednávania. Súd jeho žiadosť o neotvorenie pojednávania akceptoval, ale v záujme hospodárnosti konania pristúpil aspoň k informatívnemu výsluchu menovaného, keďže práve on bol v osobnom kontakte s žalobcom. Pri jeho vyjadrení bol osobne prítomný aj žalobca. Zástupca žalovanej k veci v rámci informatívneho výsluchu uviedol, že do žaloby o BSM vmontoval aj škodu, z čoho vyšla suma okolo 35.000 eur a z toho počítal sumu za jeden úkon. Uviedol, že doposiaľ žalovaná zaplatila žalobcovi 1500 eur a konanie žalobcu považoval za rozporné s dobrými mravmi. Žalobcu ako advokáta vyberal on tak, že o ňom čítal na internetovej stránke. Zástupca potvrdil, že jeho dcéra s žalobcom nikdy nekomunikovala, nehovorila, komunikoval len on. Potvrdil, že jeho dcéra podpisovala plnú moc. Zástupca žalovanej zomrel XX.XX.XXXX.

15. Žalobca v rámci konania k veci dodal, že žalovaná od začiatku nedodržiavala ustanovenia zmluvy, neposkytovala súčinnosť, ani raz neodpovedala na e mail či telefonát. Všetky ním vypracované podania boli pred odovzdaním na súde konzultované s otcom žalovanej a po jeho odsúhlasení boli podania doručené súdu. K tvrdeniam ohľadom rozšírenia žaloby o vyporiadanie BSM o náhradu škody dodal, že z právneho hľadiska môže byť uplatnených viacero nárokov a on ušetril minimálne jeden úkon klienta (prevzatie ďalšieho zastúpenia). Poukázal na to, že odmenu mali dohodnúť písomnou zmluvou ako tarifnú odmenu z hodnoty veci. Pritom hodnotu vecí si určovala žalovaná. Vychádzali z tvrdení zástupcu žalovanej. Potvrdil, že žalovaná za tri poskytnuté úkony právnej služby celkovo sumou 1660,25 eur.

16. Žalovaná sa písomne vyjadrila k žalobe aj svojim podaním z 7.11.2018, opätovne prízvukujúc na rozpornosť konania žalobcu s dobrými mravmi. Žalobu považuje za nedôvodnú. Potvrdila, že ona sa osobne so žalobcom nikdy nestretla a odmenu za poskytovanie právnych služieb dojednával žalobca s jej otcom. Konanie žalobcu hodnotí ako neférové poukážuc na to, že advokát a klient nie sú rovnocenní partneri z hľadiska právnych znalostí pri uzatváraní dohody o právnej pomoci. Podľa nej je v praxi takmer pravidlom, že klient sa nechce dostať do sporu so svojim advokátom, preto návrh dohody o právnej pomoci podpíše podľa prípravy advokáta. Advokát nesmie svoju faktickú prevahu zneužívať a k takejto situácii podľa žalovanej došlo v prejednávanej veci- keď advokát navrhol tarifnú odmenu vychádzajúc nie z reálne zisteného a preukázaného majetku, ale za základ vzal i spoločné peniaze, ktorých existencia nebola preukázaná v čase uzavretia dohody o právnej pomoci (doposiaľ nie je preukázaná). Podľa žalovanej ak by žalobca vychádzal z reálne preukázaného majetku, tak by výška odmeny za jeden

úkon bola podstatne nižšia. S odkazom na § 10 ods. 6 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov sa pri konaní o vypořádanie BSM nepovažuje za základ tarifnej odmeny hodnota sporu určená na začiatku poskytovania právnych služieb. Za tarifnú hodnotu sa v tomto jej prípade považuje polovica hodnoty všetkých vecí, pohľadávok a záväzkov, ktoré sú predmetom vypořádania. Žalovaná považuje dojednanie navrhnuté žalobcom a obsiahnuté v čl. IV. Dohody za rozporné s dobrými mravmi z dôvodu, že žalobca navrhol tarifnú odmenu vychádzajúcu zo základu 29.233,87 eur vo výške 453,14 eur za jeden úkon, pritom podľa žalovanej nebola preukázaná takáto hodnota majetku v spore v čase prevzatia zastupovania. Ďalej rozpornosť s dobrými mravmi spája s tým, že v dohode sa myslelo doplatenie rozdielu pri zvýšení hodnoty sporu v priebehu konania, avšak otázka zníženia odmeny v dohode riešená nebola. Uzatvorenú dohodu žalovaná preto hodnotí za jednostrannú, výhodnú len pre advokáta a považuje ju za prejav zneužitia jeho prevahy nad klientom. Vzhľadom na to, že výška odmeny advokáta sa odvíja od hodnoty majetku zisteného v konaní o vypořádanie BSM, ktoré konanie doposiaľ prebieha a jeho výsledok môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, požiadala žalovaná o prerušenie konania v zmysle § 164 CSP.

17. Pre prípad nevyhovenia návrhu žalovanej na prerušenie konania sa zároveň žalovaná vyjadrila aj k nároku, ktoré si žalobca uplatnil.

17.1. V podaní z 20.3.2014 mal žalobca jasne špecifikovať predmet vypořádania BSM, súc spôsobilý formulovať podanie s požadovanými náležitosťami. Právny zástupca žalovaného však na pojednávaní 27.3.2014 namietal nedostatky tohto podania. Z zápisnice z 27.3.2014 žalovanej vyplýva, že súd poučal žalobcu o potrebe podania riadneho návrhu s podrobnou špecifikáciou všetkých položiek BSM. Jej zistenie o nekvalifikovanom právnom podaní žalobcu ako jej právneho zástupcu ju viedlo k ukončeniu ich spolupráce. V tejto súvislosti sa odvolala na § 18 ods. 5 zákona o advokácii. Žalovaná je presvedčená, že právna služba jej bola poskytnutá nekvalifikovane a podľa jej názoru žalobcovi nepatrí odmena za podanie z 20.3.2014.

17.2. K odmene účtovanej vo výške 453,14 eur za zastupovanie na pojednávaní trvajúce dňa 27.3.2014 od 8,30 hod. do 8,50 hod. uviedla, že neopiera účasť žalobcu na tom pojednávaní. Pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci z dôvodu nedostatkov podania z 20.3.2014 a preto podľa nej nepatrí žalobcovi odmena za tento úkon v žalovanej výške odvolávajúci sa na § 13a ods. 4 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z.

18. Žalobca zúčastniac sa na pojednávaní 13.11.2018 poukázal na fakt, že žalovaná s ním ako advokátskou kanceláriou podpísala zmluvu, pritom v zmluve nebola dohodnutá tarifná odmena ale „zmluvná odmena“ za jeden právny úkon. Zdôraznil, že išlo o zmluvnú dohodu a preto bola aj podpísaná zmluva a pri výške odmeny sa vychádzalo z tarifnej odmeny ohľadom hodnoty vecí- takým spôsobom v zmluve vyjadrili, ako dospeli k výške zmluvnej odmeny. Žalobca dal súdu ďalej do pozornosti, že žalovaná mala dostatok času na preštudovanie zmluvy, doplnenie či vznesenie námietok k zmluve z dôvodu, že jej otec si osobne z ich kancelárie predmetnú zmluvu zobral na preštudovanie a odsúhlasenie. K otcovi žalovanej len doplnil, že tento im tvrdil, že je od svojej dcéry ústne splnomocnený na konanie za ňu a z podkladov prinesených otcom žalovanej žalobcovi vyplynulo, že dcéru zastupoval aj v iných súdnych konaniach. Žalobca poukázal na fakt, že otec žalovanej im zmluvu priniesol podpísanú, bez námietok. Za prvú časť nimi uskutočnených úkonov žalovaná zaplatila podľa zmluvy a vystavenej faktúry. Žalovaná si sama určila svoj nárok v konaní o vypořádanie BSM a nevzniesla ani voči tomu námietky.

19. Žalobca dal súdu do pozornosti, že opakovane vyzval žalobkyňu (telefonicky, e mailom) a aj jej otca na špecifikáciu hnutelných vecí, ale ani jeden im neposkytli súčinnosť. Žalovaná i jej otec trvali naďalej na uplatnení ceny pri hnutelných veciach, ale podklady im k tomu nedali. Z toho dôvodu ho aj OS Bratislava V vyzval na doplnenie hnutelných vecí. Trvá na plnej uplatnenej výške odmeny a to aj za druhý úkon (účasť na pojednávaní) z dôvodu, že bola dohodnutá zmluvná odmena a k odročeniu pojednávania nedošlo jeho chybou, lež pre neposkytnutie súčinnosti žalovanou.

20. Žalobca žiadal na pojednávaní rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie.

21. Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške

odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

22. Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov.

23. Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

24. Podľa §1 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

25. Podľa §2 ods. 1, ods. 2 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvná odmena sa určuje tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbu tarifnej odmeny.

26. Podľa § 9 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

27. Podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

28. Podľa § 10 ods. 6 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je tarifnou hodnotou polovica hodnoty všetkých vecí, pohľadávok a záväzkov, ktoré sú predmetom vyporiadania.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinásťina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

30. Podľa § 13a ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za zastúpenie na pojednávaní, pri ktorom došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia, patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Za zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci, patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny.

31. Podľa § 18 ods. 5 zákona č. 586/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (zákon o advokácii), odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

32. Podľa § 23 Občianskeho zákonníka, zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve.

33. Podľa § 31 od. 1 Občianskeho zákonníka, pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udeliť za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

34. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

35. Podľa § 3 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

36. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

37. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný k 8.1.2014, kedy bola uzavretá zmluva), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

38. Podľa § 52 ods. 2,3, 4 Občianskeho zákonníka (účinný k 8.1.2014), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka (účinný k 8.1.2014), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

40. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Predmetom sporu je zaplatenie sumy 922,36 eur s príslušenstvom z titulu neuhradených trov právneho zastúpenia.

43. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, vyjadreniami strán sporu, dôkazy vyhodnocoval jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, porovnával tvrdenia strán sporu a dospel k záveru, že žaloba je podaná v časti dôvodne.

44. Žalovaná udelila žalobcovi ako advokátovi písomné plnomocenstvo dňa 02.12.2013, následne dňa 08.01.2014 uzavreli písomnú zmluvu o poskytnutí právnych služieb (ďalej len „zmluva“) s dohodnutou výškou odmeny za jeden úkon právnej služby. Žalovaná za prvé úkony zaplatila žalobcovi odmenu. Dňa 28.4.2014 bolo doručené na súd odvolanie plnomocenstva pre žalobcu. Žalobca vystavil žalovanej dňa 27.3.2014 faktúru č. 40/2014 (splatná 3.4.2014) na sumu 922,36 eur (za 2 úkony právnej služby, podanie na súd a účasť na pojednávaní), ktorú žalovaná neuhradila.

45. Vo všeobecnosti platí premisa, že ak nebola medzi advokátom a klientom iná dohoda o odmene advokáta, patrí advokátovi tarifná odmena. Preto súd primárne v tomto smere vykonal dokazovanie a sekundárne sa vyporiadal tiež s námietkou žalovanej o neplatnosti čl. IV zmluvy. Z zisteného skutkového stavu si súd ustálil, že strany sporu uzatvorili dňa 08.01.2014 písomne Zmluvu o poskytnutí právnych služieb (ďalej len „zmluva“), v zmysle ktorej žalovaná splnomocnila žalobcu ako advokáta zastupovať ju v rozsahu všetkých procesných úkonov v konaní o vyporiadanie BSM. V zmluve sa neuvádzalo nič o konaní ohľadom náhrady škody, ale i napriek tomu žalobca doručil súdu dňa 21.3.2014 „návrh na

doplnenie dokazovania a rozšírenie návrhu o náhradu škody“ (o 15.300 eur). Žalobca nepreukázal, že by mal osobitné písomné splnomocnenie aj na zastupovanie žalovanej v konaní o náhradu škody. Z obsahu výsluchu zástupcu žalovanej pána Č. (t.č. už nebohý) však súdu vyplýva, že rozšírenie obsahu žaloby o sumu titulom škody bola jeho iniciatívou, ktorý konal súc ústne splnomocnený žalovanou. Žalobca potvrdil, že ohľadom rozšírenia žaloby časti domáhania sa škody tak konal, lebo na tom trval zástupca žalovanej, jej otec. V čl. IV. zmluvy bola uvedená hodnota vecí vo výške 29.233,87 eur, ktorú zmluvu žalovaná osobne podpísala. Bez ohľadu na fakt, že v trestnom rozkaze č. k. 6T/32/2013 zo dňa 21.4.2013 (právoplatný 20.8.2013) nebola uložená povinnosť zaplatiť žalovanej ako poškodenej sumu 15.300 eur (bola odkázaná na občianske súdne konania) a teda suma nebola ustálená, pre súd je podstatné že žalovaná súhlasila s zmluvne dohodnutou výškou hodnoty vecí 29.233,87 eur a zaplatila aj odmenu za prvé úkony žalobcovi v zmysle písomnej zmluvy. Vyjadrením z výsluchu otca žalovanej a nepopretím tvrdenia žalobcu mal súd preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi za prvé úkony minimálne 1500 eur . Čiže bez ohľadu na to či bol v čase prevzatia zastupovania žalovanej žalobcom ustálený okruh vecí patriacich do BSM alebo nie, súd za základ považoval zmluvne dohodnutú konkrétnu výšku odmeny za jeden úkon 453,14 eur v konaní o vypracovanie BSM.

46. V zmluvne uzatvorenom vzťahu mala žalovaná ako klientka postavenie spotrebiteľa právnej služby. Z výpovede žalobcu ako aj vyjadrenia otca žalovanej (t. č. nebohý pán L. Č.) v rámci jeho informatívneho výsluchu mal súd objektívne preukázané, že žalovanej bol návrh zmluvy zaslaný a následne jej otec priniesol žalobcovi podpísanú zmluvu. Pán L. Č. súdu potvrdil, že zmluvu reálne podpísala žalovaná. V čl. IV. Zmluvy si zmluvné strany „dohodli“ odmenu vo výške 453,14 eur za jeden úkon právnej služby, plus paušálna náhrada 8,04 eur, plus príslušná sadzba DPH.

47. Žalovaná namietala výšku odmenu uvádzanej v zmluve , hodnotu vecí 29.233,87 eur, fakt že do konania o BSM žalobca poňal rozšírenie žaloby o náhradu škody, obsah článku IV. zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi označila za neplatný odvolávajúc sa na § 3, 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa súd musel vyporiadať s predbežnou otázkou, či bola celá zmluva o poskytnutí právnych služieb platne uzatvorená (resp. jej časť nebola) a či si zmluvné strany dohodli odmenu v súlade s dobrými mravmi. Z vykonaného dokazovania nemal súd preukázané, že by žalovaná z obsahom návrhu zmluvy nesúhlasila (resp. niektorou jej časťou), namietala ju či žiadala zmenu obsahu textu, napr. pri výške odmeny za jeden úkon právnej služby, resp. sume 29.233,87 eur ako hodnotu vecí. Súd vychádzal z zistenia, že žalovaná mala návrh zmluvy k dispozícii mimo kanceláriu žalobcu, mala možnosť sa s návrhom oboznámiť, všetko si rozmyslieť, pr. zvážiť zastupovanie iným advokátom, premyslieť si výšku navrhutej odmeny za jeden úkon, premyslieť si uvádzanú hodnotu vecí 29.233,87 eur majúci vedomosť o veciach patriacich do BSM, avšak žalovaná zmluvu podpísala s totožným navrhnutým obsahom zmluvy bez akejkoľvek korektúry z jej strany. Súd preto vychádzal z myšlienkového pochodu, že zmluvné strany uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu s individuálne dohodnutým obsahom, s dohodnutou presne špecifikovanou odmenou v konkrétnom číselnom vyobrazení. Na základe tohto si súd ustálil, že článok IV. zmluvy v časti dohody odmeny za jeden úkon 453,14 eur + 8,04 eur+ sadzba DPH a aj v časti uvádzanej hodnoty vecí 29.233,87 eur nie je v rozpore s dobrými mravmi. V konečnom dôsledku z obsahu návrhu na vypořádanie BSM súd zistil, že do masy BSM je zahrnutý aj X A. L. Y. L. (po rozvoje bol predaný), ktorého hodnota v čase uzatvárania zmluvy dňa 8.1.2014 bola zákonite vyššia než suma 29.233,87 eur (vzhľadom na všeobecne dostupné informácie o hodnotách 3 izbových bytov v hlavnom meste SR).

48. Súd by sa podrobnejšie nezaoberal časťou čl. IV. zmluvy pojednávajúcou o možnom navýšení plnenia z dôvodu, že z tohto titulu sa žalobca ničoho nedomáhal. Avšak nakoľko žalovaná opierala rozpornosť tohto článku s dobrými mravmi aj tým, že v článku sa pojednáva o navýšení plnenia pri zvýšení masy BSM a úspešnosti , ale nespája sa to aj z možným znížením odmeny, súd nenechal ani tento argument bokom. Súd vychádzal z faktického zistenia, že žalovaná mala návrh zmluvy vopred k dispozícii, mala možnosť rozmyslieť si navrhnuté zmluvné podmienky, akceptovanie obsahu zmluvy odobrila svojim podpisom a zaplatením žalobcovi za prvé úkony. Žalovaná nepresvedčila súd, že by ako klient so svojím vzdelaním, erudovanosťou, emancipovaným postavením v odbornej verejnosti a pracovným statusom nebola schopná vzniesť výhrady k pripravenej dohode o právnej pomoci a toľko mala byť odkázaná len na jedného advokáta. Práve tieto myšlienkové pochody a podporné závery zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu dovedli súd k záveru, že celý obsah článku IV. zmluvy je platným. Na základe týchto zistení a záverov súd dospel k záveru, že zmluva bola uzavretá riadne, nie za nápadne nevýhodných podmienok a je platná v celom rozsahu, aj v časti čl. IV. zmluvy. Odmena bola

dohodnutá fixne zmluvne, pritom na výpočet konkrétnej sumy za úkon bol použitý podporne výpočet cez tarifnú odmenu, ako to uviedol žalobca na pojednávaní.

49. Žalovaná ďalej namietala neprofesionalitu žalobcu pri realizovaní právnych úkonov a to nedostatočného písomného podania ako aj účasť na odročovanom pojednávaní 27.3.2014 (presne to je špecifikované už v ods. 17., bod. 17.1., bod 17.2. odôvodnenia tohto rozsudku). Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu OS Bratislava V sp. zn. 7C/263/2012 vo veci vyporiadania BSM žalovanej a jej bývalého manžela a zistil nasledovné:

49.1. V čase doručenia žaloby o vyporiadanie BSM na súd žalovanou (v konaní vystupovala ako žalobkyňa) nebola menovaná zastúpená advokátom a súčasťou žaloby bol súhrn ňou uvádzaných vecí patriacich podľa nej do BSM. Žaloba bola podpísaná len žalovanou. OS Bratislava V vyzval žalovanú uznesením č. k. 7C/263/2012-22 z 19.2.2013 na opravu a doplnenie podania, konkrétne mala špecifikovať hnutelné veci, aby neboli zameniteľné. Žalovaná reagujúc na výzvu doručila OS Bratislava V dňa 21.3.2013 doplnenie žaloby podaním z 20.3.2013. Na výzvu súdu následne žalovaná zaplatila súdny poplatok za žalobu, do spisu bolo doručené splnomocnenie z 2.10.2013 pre jej otca L. Č., aby ju zastupoval pri vyporiadaní BSM. Dňa 11.12.2013 bola na súd doručená výpoveď plnomocnenstva splnomocnencom L. Č.. Do spisu bolo doručené plnomocnenstvo z 02.12.2013 pre žalobcu ako právneho zástupcu žalovanej. Súd ďalej prihliadal na to, žalobca bol splnomocnený zastupovať žalovanú v konaní o vyporiadanie BSM. V zmysle obsahu čl. II. Zmluvy sa žalovaná zaviazala okrem iného poskytnúť potrebné doklady a informácie týkajúce sa právnych služieb. Predmetný záväzok žalovanej je dôležitý práve vzhľadom na charakter sporu, keďže je ako prvé potrebné ustáliť masu BSM a až následne môže nasledovať vyporiadanie. Z vyjadrení žalobcu a výsluchu otca žalovanej mal súd potvrdené, že všetky listiny súvisiace s označením masy BSM mal žalobca k dispozícii od otca žalovanej (pána Č.) a na ich základe aj žalobca vyhotovil písomné podanie zo dňa 14.1.2014 („návrh na doplnenie dokazovania a rozšírenie návrhu o náhradu škody 15.300 eur “), ktorý bol na súd doručený spolu s plnomocnenstvom pre žalobcu od žalovanej. Následne žalobca ako advokát doručil na súd podanie zo dňa 20.3.2014 („návrh na doplnenie dokazovania a rozšírenie návrhu“). Súd mal ďalej preukázané, že žalobca ako advokát žalovanej sa dostavil na pojednávanie dňa 27.3.2014, ktoré pojednávanie bolo odročené bez otvorenia pojednávania. Z obsahu zápisnice z pojednávania vyplýva, že súd poučil právneho zástupcu o potrebe podrobnej špecifikácie všetkých položiek BSM . Dňa 28.4.2014 žalovaná doručila na súd odvolanie plnomocnenstva pre advokáta.

49.2. Vychádzajúc z teórie o dôkaze tvrdenia a popretí dôkazov súd vychádzal z vyjadrenia žalobcu, že žalovaná s ním nekomunikovala, nereagovala na žiadnu jeho e mailovú výzvu, nepredložila doklady o hnutelnom majetku uvádzanom v mase BSM, nesplnila si povinnosť súčinnosti plynúcu jej zo zmluvy. Žalovaná a ani jej zástupca pán Čider (ktorého istý čas v tomto konaní 7C/125/2014 mala ako zástupcu) tieto tvrdenia žalobcu nepopreli, nevyvrátili a preto tvrdenia nepopreté mal súd za nesporné. Z toho následne súdu vyšlo, že žalovaná nereagovala a nepredložila žalobcovi listiny na bližšiu špecifikáciu masy BSM. Z toho súdu potom vyplývajú jej porušená povinnosť plynúca z čl. II zmluvy (presne uvedená už v ods. 49, bod. 49.1. odôvodnenia tohto rozsudku). Z toho súd teleologickým výkladom dospel k tomu, že v prípade písomného podania žalobcu z 20.3.2014 nejde o neprofesionálny postup, lebo nemožno dávať advokátovi na ľarchu, že jeho mandant je pasívny (nepredložil ďalšie doklady) v konaní, kde základom vyporiadania BSM je práve ustálenie a preukázanie obsahu masy BSM. (tu súd len subsidiárne odkazuje cez analógiu na rozsudok NS ČR zo dňa 27.9.2017, sp. zn. 25 Cdo 1734/2016). S tým súvisí aj povinnosť advokáta chrániť a presadzovať záujmy klienta len na základe jeho pokynov. Súd si nevyhodnotil ako dôkaz neprofesionality žalobcu obsah zápisnice z 27.3.2014 (že súd ho poučil) vychádzajúc logicky z toho, že pokiaľ by žaloba nemala riadne obsahové náležitosti ani po výzve súdu na doplnenie žaloby a doplnení žalovanou (keď ju žalobca ešte ako advokát nezastupoval), tak by súd nevyzval žalovanú na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu a nevytýčil by ani termín pojednávania. Súd je toho názoru, že žalovaná neustála svoje tvrdenia o nesprávnosti a neprofesionalite konania žalobcu, keďže sama bola pasívna voči svojmu advokátovi nedoložiac mu listiny viažuce sa k veciam z masy BSM. Z obsahu zápisnice z 27.3.2014 súdu nevyplýva, že by bola advokátovi vyčítaná formálna vada podania, poučenie sa týka len potreby vyšpecifikovať uplatňované veci v BSM, a v tomto rozsahu je vo všeobecnosti advokát plne odkázaný na súčinnosť svojho klienta. Súd je toho názoru (po doplnenom dokazovaní vyjadreniami strán sporu po prvotne zrušenom rozsudku), že žalobca neporušil svoje povinnosti advokáta vo vzťahu k úkonom za ktoré si v rámci tohto konania uplatňuje odmenu: podanie zo dňa 20.3.2014: „návrh na doplnenie dokazovania a rozšírenie návrhu“, účasť na pojednávaní dňa

27.3.2014. K otázke rozšírenia návrhu ohľadom náhrady škody, ani tu súd po opätovnom vyhodnotení vyjadrení nekonštatoval neprofesionalitu advokáta, keďže mal objektívne preukázané vyjadrením otca žalovanej (pána Č.) a aj žalobcu, že žalobca poňal do podania rozšírenie žaloby titulom škody na pokyn pána Č., vystupujúceho pri komunikácii s žalobcom ako ústne splnomocnený zástupca žalovanej. Na základe dôvodov uvedených v ods. 49 odôvodnenia nie je na mieste aplikácia § 18 ods. 5 zákona o advokácii.

50. Po odvolaní plnomocenstva žalovanou pre žalobcu vystavil žalobca faktúru č. 40/2014 dňa 27.3.2014 (splatná 3.4.2014) na sumu 922,36 eur vrátane DPH s presnou špecifikáciou fakturovaných úkonov, ktorú žalovaná doposiaľ neuhradila. Preukázateľne bola predmetná faktúra zaslaná žalovanej dňa 28.3.2014 elektronickou poštou na e mailovú adresu, ktorú použila aj v súčasnosti pri komunikácii so súdom.

51. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, zmluvné strany si zmluvne dohodli odmenu za jeden úkon právnej služby 453,14 eur + 8,04 eur+ sadzba DPH, a preto súd ani neaplikoval ust. § 10 ods. 2 a § 10 ods. 6 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, na ktoré sa odvolávala žalovaná.

52. Ďalej sa súd vypořiadal s dôvodnosťou a výškou odmeny pri každom úkone právnej služby pridržiavajúc sa už na vyššie uvedeného odôvodnenia:

52.1. Vychádzajúc z zisteného skutkového stavu a opierajúc sa o ust. § 24 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a §1 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov mal súd preukázané, že medzi stranami sporu bola dohodnutá zmluvná odmena. A keďže bola dohodnutá odmena „zmluvná“ , tak sa na určenie odmeny advokáta nepoužijú ustanovenia tejto vyššie citovanej vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14). Strany sporu si zmluvne v písomnej forme dohodli odmenu za jeden úkon právnej služby. V zmysle §2 ods. 1, ods. 2 písm. d) citovanej vyhlášky si advokát dohodol s klientom výšku zmluvnej odmeny a spôsob odvolávajúci sa na tarifnú odmenu , ktorá bola dohodnutá inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny. K tomu že bola dohodnutá „inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny“ súd dospel vychádzajúc z slovnej formulácie v texte zmluvy „tarifná odmena z hodnoty veci“, teda nešlo sa podľa základnej sadzby tarifnej odmeny ale z hodnoty veci. Súd dodáva, že táto hodnota veci vo výške 29.233,87 eur bola v zmluve uvedená, žalovaná zmluvu s takouto sumou aj podpísala.

52.2. Z tohto dôvodu má súd zato, že v tomto konkrétnom prípade nemožno aplikovať ani ust. § 10 ods. 2,6 citovanej vyhlášky, na ktorú sa odvolávala žalovaná. Súd podporne dodáva, že vzhľadom na označovaný obsah BSM (okrem iného pr. 3 izbový byt Y., pozemok , vozidlá atď.) suma 29.233,87 eur nie je svojou výškou v rozpore s dobrými mravmi, lebo v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu strán sporu v roku 2014 len samotná hodnota 3 izbového bytu v hlavnom meste bola vyššia (to je všeobecne známa skutočnosť). Následne potom súdu vyplynulo, že žalobca by mal mať nárok odmenu za každý jeden úkon právnej služby v zmysle §13a ods. 1 až 5 citovanej vyhlášky.

53. Keďže si súd ustálil, že písomné podanie žalobcu na súd z 20.3.2014 je riadnym úkonom, vznikol mu nárok na odmenu zaň vo výške 453,14 eur + paušálna náhrada (pozn. súdu: vo faktúre uvádzaný ako režijný poplatok) 8,04 eur vrátane DPH . Pri rozhodovaní odmeny za úkon - účasť na pojednávaní dňa 27.3.2014 odročenom bez otvorenia súd vychádzal z § 13a ods. 4 veta druhá citovanej vyhlášky . Súd logickým výkladom štruktúrneho usporiadania samotnej citovanej vyhlášky a zaradenia pod §13a všeobecne „Úkony právnej služby v občianskom konaní a iné úkony právnej služby“ zastáva názor, že v záujme vyššej spravodlivosti a s ohľadom na Radbruchovu formulu sa pod §13a subsumujú všetky úkony právnych zástupcov bez ohľadu na to, či medzi zmluvnými stranami je alebo nie je dohodnutá odmena. Z toho potom súdu vyplynulo že z odmeny 453,14 eur patrí žalobcovi pri účasti na odročenom pojednávaní (bez otvorenia pojednávania) nárok len na 1- nu z základnej sadzby tarifnej odmeny. Výpočtom súd zistil, že ide o sumu 121,325 eur (spôsob výpočtu: 113,285 (453,14:4) +8,04 eur). Z toho súdu potom matematickým výpočtom vyšla aj celková suma odmeny žalobcu vrátane režijného paušálu vo výške 583 eur (121,325+453,14+8,04 = 582,505, zaokrúhlene 583 eur) a túto sumu mu aj priznal ako dôvodnú.

54. Súd uložil povinnosť žalovanej zaplatiť sumu 583 eur aj s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 583 eur od dňa 4.4.2014, ktorý nasledoval po dni splatnosti faktúry č. 40/2014. Súd žalobu vo zvyšku zamietol (t.j. v časti 3/4 - ny z odmeny 453,14 eur).

55. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

56. Súd sa v rámci rozhodovania v merite veci vypořiadal aj s návrhom žalovanej na prerušenie konania v zmysle § 164 CSP (dôvody sú uvádzané v ods. 16 odôvodnenia tohto rozsudku) do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 7C/263/2012, týkajúceho sa jej vypořiadania BSM. Pri návrhu žalovanej na vydanie fakultatívneho rozhodnutia o prerušení konania si súd ustálil, že v rámci tohto konania si môže predbežne sám posúdiť otázky, ktoré k svojmu rozhodnutiu potrebuje. Hlavne s odkazom na vyššie uvádzanú argumentáciu (v odsekoch 43 až 53 odôvodnenia tohto rozsudku), v rámci ktorej si vyhodnotil ako zmluvne dohodnutú odmenu za jeden úkon právnej služby bez ohľadu na výšku hodnoty masы BSM opierajúc sa o § 2 ods. 2 písm. d) citovanej vyhlášky, súd dospel k záveru, že prerušenie konania by bolo v tomto konkrétnom prípade nehospodárne, neúčelné, zbytočne predlžujúce konanie.

57. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

60. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP posudzujúc pomer úspechu a neúspechu strán sporu. Žalobca si uplatnil sumu 922,36 eur a súd mu priznal sumu 583 eur. Úspech žalobcu predstavuje sumu 62 % (výpočet: $583 \text{ eur} \times 100/922,36 = 63,20$, zaokrúhlene 62 %), úspech žalovaného je vo výške 38 % ($100-62$) a čistý úspech žalobcu je 24 %. Z týchto dôvodov súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške jeho čistého úspechu 24 %.

61. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

62. V závere už len súd dodáva, že nerozhodol v konaní rozsudkom pre zmeškanie žalovanej v zmysle návrhu žalobcu, lebo súd nemal splnené procesné podmienky v zmysle § 274 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).